

عنوان مقاله:

بررسی زبانشناختی گویش چاردولی: آواشناسی، ساختار دستوری، ویژگیهای ترکیبی

محل انتشار:

فصلنامه پازند، دوره 5، شماره 18 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

آسیه ارشدی - کارشناس ارشد فرهنگ و زبانهای باستانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

گویش چاردولی از گروه زبانهای ایرانی غربی است که با گویش لکی نزدیکی بسیاری دارد. گویشوران آن در آذربایجان غربی، در شهرهای محمودآباد و شاهین دژ زندگی می کنند. این گویش برای نخستین بار در این مقاله معرفی و بررسی می شود. در پژوهش حاضر ابتدا به ساخت آوایی گویش مذکور، سپس به انواع فرایندهای واجی، ساختمان واژه و ساختار دستوری اشاره شده است. هنگام بررسی این گویش گاه مواردی به نظر می رسد که به پهلوی کهن و حتی اوستایی نزدیک است. داده ها به روش گفتگو با گویشوران سالمند محل و افراد باسواد و آگاه به زبان محلی گردآوری شده است. روش پژوهش تلفیقی از مطالعات میدانی و توصیفی است. از آنجایی که این گویش در معرض خطر فراموشی قرار دارد، بررسی و ثبت آن ضروری است.

کلمات کلیدی:

گویش چاردولی، نظام آوایی، ساخت واژه، وند، اسم، فعل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2094562>

